

**Відео казка від педагогів ЦДЮОРД до Всесвітнього Дня Дитини
«Мандри Телесика у сучасному світі»**

Голос за кадром: Жив та був собі Івасик-Телесик. На важкі часи припало його дитинство. Всі чоловіки та багато молодих жінок боронили рідну землю від підступного ворога. Тому виховували Телесика дві бабусі. Хоч дуже різні вони були, та обидві любили онука безмежно і кожна своєї науки навчала. Підріс хлопчина та й вирішив, що досить біля бабусь боки гріти, пора самостійним ставати, вчитись самому користь приносити та про бабусь дбати.

Телесик: Дякую вам за турботу, та час мені вже подумати, як вашу старість доглядати. Маю силу, маю розум та не знаю як на користь їх застосувати. Піду світом мандрувати та справу свою шукати.

Бабуся 1: Що ж іди Івасику. Бачу, марно тебе відмовляти, все вже вирішив сам. Свій досвід – то найкраща наука. Бережи себе.

Бабуся 2: Шануйся, онучку. Хай добрі люди стрінуться на твоєму шляху. Та пам'ятай, що ми тебе любимо і чекаємо.

Голос за кадром: Сів Івасик у човник, на якому з дідом в кращі часи рибалили та помандрував. Сонечко пригріває, водичка хлюпоче, задрімав Телесик. Як то вже сталося, хто знає? - казка, але прокинувся хлопчина на незнайомому березі, будівлі чудернацькі, мова не рідна. Зустрічає його пані привітна.

Пані: Oh, what an interesting boy! Do you speak English?

Телесик: Yes, I study at school?

Пані: Where are you from?

Телесик: I'm from Ukraine.

Пані: Oh, I know Ukrainian. My grandmother is from Ukraine.

Телесик: То добре. Бо я трошки розгубився. Не розумію де я і як я тут опинився. Я світом мандрую. Місце своє шукаю.

Пані:(зраділо): Як добре. Я тобі все розкажу і покажу. Ти побачиш яка прекрасна моя країна, як тут добре, які тут перспективи для таких чудових юнаків. Я впевнена ти захочеш залишитися, тебе чекає прекрасне майбутнє.

Телесик: Що ж покажіть, розкажіть, а там буде видно.

Голос за кадром: Багато цікавого та незвичного побачив наш Івасик. Пані цікаво розповідала про побут, досягнення, звичаї та культуру своєї країни. Зрозумів Телесик, що кожна країна унікальна та цікава в своєму роді.

Телесик: Дякую вам пані за цікаву екскурсію та запрошення. Багато сьогодні я побачив та дізнався, багато вражень отримав, але не хочу я своє майбутнє на чужині будувати, та й бабусі на мене чекають. Приїздіть краще ви до нас. Нам також є чим вас здивувати. Goodbye! Welcome to Ukraine!

Пані: (зітхає) So sorry. Goodbye!

Голос за кадром: Вклонився низько Телесик пані, підняв голову, глип: і як це в казці буває, ні пані, ні міста заморського, знов рідний берег, тільки замість човника його - яхта біла, велика, гарна, багата. І по трапу до нього дівиця гламурна не йде, а пливе.

Гламурна дівиця: О, яка несподівана зустріч! Привіт юначе. (В бік) Який гарнюній.

Телесик: (Дивиться з захопленням)Привіт! І ти нівроку!

Гламурна дівиця: (сміється)Ще й з гумором! (розглядає вишиванку, милується) Такий колоритний, незвичайний. Ти хто, куди і звідки?.

Телесик: Івасик – Телесик я. Мандрую.

Гламурна дівиця:(сміється) Телесик?(сміється) Зацінила. Тоді я Білосніжка. Теж мандрую. Давай разом мандрувати. Світ великий.

Телесик: Та знаю, щойно блукав по різних стріт та авеню, багато цікавого побачив, всього надивився. Та я не просто мандрую, а справу свою шукаю.

Гламурна дівиця: Хай справи почекають. Набридло. Треба вміти відпочивати. Я от все залишила:бізнес свій: салони, бутіки. Хочу відпочити.

Телесик: Ти мабуть дуже розумна. Така молода, а маєш свій бізнес.

Гламурна дівиця: (сміється) Та вже ж не дурна, В Європі школу закінчила, татусь відправив. Та й бізнес він подарував на повноліття.

Телесик: А-а-а, так ти татусева донька. Сама нічого не вмієш.

Гламурна дівиця: (сміється) А що там вміти? Є управляючі, менеджери, хай працюють. А я вмію рахувати гроші і красиво жити. Хочеш і тебе

навчу? (Заплющує очі, мрійливо) Клуби, ресторани, тусовки, вечірки, прикраси, Мальдіви, Канари... Пальми, пісочок... Краса...

Телесик: Ні, дякую. Приваблива пропозиція, але все це дуже дорого коштує. Своїх великих статків не маю, за чужий рахунок відпочивати не звик, а багатого татуся як ти не маю. Та й поняття про красу бувають різні. Я хочу справу свою знайти і користь приносити людям. Бувай. Різні у нас з тобою дороги.

Гламурна дівиця: (зневажливо і здивовано) Дивний ти. Ну-ну бувай. Не пожалкуй.

Голос за кадром: І зникло все: і дівиця гламурна і яхта. Тільки човник на хвилях колишеться та з човника «Ой у лузі...» лунає – рінгтон на смартфоні. «Бабусі, мабуть», - подумав Телесик.

Телесик: Ні не бабусі. Де це я?

Віртуальна Реальність.: Вітаю тебе Івасику-Телесику у Віртуальному світі.

Телесик: Оце так пригода. Нічого не питають. Все про тебе знають.

Віртуальна Реальність: Так. Можливості віртуального світу безмежні. Пропоную тобі долучитися до нього і познайомитися з його чудесами.

Телесик: Чудесами? Ой як цікаво.

В.Р: Так, дуже цікаво. Ось ти любиш мандрувати. Назви будь-яке місце на нашій планеті і за хвилину на тебе чекає захоплива віртуальна подорож. Ти можеш побачити найцінніші витвори мистецтва, найдавніші споруди, найдивовижніші рослини, рідкісних тварин. Будь - яке твоє бажання у віртуальному світі здійснене.

Телесик: Згоден, цікаво. Кажеш будь - яке? Хочу бабусь побачити в реальному часі і обійняти.

В.р.: Запросто, побачити і навіть поговорити. У бабусь є смартфони?

Телесик: (посміхається) Є. А обійняти?.

В.Р.: Обійняти, нажаль, ні.

Телесик: От бачиш. А кажеш будь-яке.

В.Р.: Але сучасні технології щосекунди удосконалюються, розвиваються. Те що вчора було фантастикою сьогодні – вже реальність. Я знаю ти творча людина. У нашому віртуальному світі безліч можливостей для таких як ти. Ти можеш сам малювати, створювати картини, музику, анімацію та що завгодно. Просто стань частиною цього світу.

Телесик: Дякую, дещо знайоме, з того, що ви кажете, дещо пробував і вмію у вашому віртуальному світі. Але стати його частиною не хочу, бо ніщо не замінить реального спілкування та природних емоцій, рідних обіймів, ніжних поцілунків, душі людської. Я й без віртуального світу (заплющує очі) от заплющую очі і бачу хату біленьку, калину біля неї і відчуваю запах бабусиних пампушок. (принюхується) І справді відчуваю (розплющує очі) Що за дива?

(Перед ним хата, біля хати кущ калини, жінка в українському віночку, на столі вишита скатертина, гарний розписаний посуд, пампушки тощо)

Телесик: (зачудовано)Добрий день!

Мати Україна: (зажурено, ласкаво)Добрий день, синку! Сядь відпочинь з дороги, підкріпись.

Телесик: Дякую. Ви така гарна і така сумна. І тут все таке гарне. Я багато мандрував, багато бачив, але такої краси ніде не зустрічав.

Мати Україна: І не зустрінеш. Бо в тебе серце справжнє українське, і живе вньому гордість за свою країну, що духом незламним прашурів твоїх повниться.

Телесик: Ви так добре знаєте моє серце?

Мати Україна: Знаю. Ти кажеш сумна. Як же мені не сумувати.? Коли мільйони моїх діточок ось таких як ти ,синку, по чужинам клята війна розкидала. А мільйони хоч тут на своїй землі, та справжнього щастя не мають. Не мають можливості спокійно навчатися, розважатися. Виють серени, летять кляті ракети, руйнуються міста і села, гинуть люди, ллються сльози.

Телесик: Я зрозумів...Україно ...Нене...

Мати Україна: Ми недарма зустрілися. Сьогодні ж свято – Всесвітній день дитини. А ви, діти - моя надія. Моє майбутнє. Не так хотілося б вас вітати,

не в таких умовах. Важко вам, але маєте зберегти і передати майбутнім покоління найцінніше, скарби нації: нашу мову солов'їну, нашу тисячолітню історію, культуру, мистецтво нашого народу та козацький дух незламний.

(Інші дійові особи приєднуються до привітань)

Виконують пісню «Україна переможе»